

Házael González

Sempre que una pel·lícula de Tim Burton s'estrena a la cartellera hi ha motiu de celebració. Com a mínim, moltes seran les veus que s'aixequin per xerrar i fer comentaris de tota mena, perquè allò que ja ningú pot discutir és que aquest director tan personal i amb una forma de fer cinema tan particular sigui una persona amb un talent especial. Potser que no sempre encerti amb les coses que fa, però no hi ha dubte que la seva personalitat és garantia suficient perquè un film signat per ell resulti, com a mínim, diferent. I en aquesta personalitat tan particular que ens deixa veure a les seves pel·lícules, hi ha un home a qui deu molt: el seu compositor habitual, Danny Elfman.

Fins arribar a aquesta darrera joia anomenada *Big Fish* (la qual, per cert, ha estat la tercera nominació a l'Oscar pel compositor, encara que la primera per un film fet juntament amb Burton), director i compositor sempre han fet feina per camins molt propers. El primer llarg cinematogràfic del director, la inclassificable *La Gran Aventura de Pee Wee* (*Pee Wee's Big Adventure*, 1985) és també la primera composició per al cinema d'Elfman (encara que ja havia col·laborat amb el seu germà Richard a la bogeria titula-

da *Zona Prohibida*—*Forbidden Zone*, Richard Elfman, 1980—, composant música i formant part del grup de rock "The Mystic Knights of the Oingo Boingo"); i és una composició tan boja i accelerada que ningú es pot resistir a deixar-se'n portar cap a mons cada vegada més estranys... I així continuem, amb tota la filmografia burtoniana (exceptuant *Ed Wood*, de l'any 1994, que porta música de Howard Shore) plena de sons i de maneres de fer que han fet història, com *Bitelchús* (*Beetlejuice*, 1988), *Eduardo Manostijeras* (*Edward Scissorhands*, 1990, per a molts la millor de les seves composicions), *Pesadilla Antes de Navidad*, de Tim Burton (*Tim Burton's Nightmare Before Christmas*, que va dirigir Henry Selick l'any 1993), *Mars Attacks!* (1996)... i ara, aquest *Big Fish* que, com sempre, és una pel·lícula inoblidable, amb una música també inoblidable, perquè no hi ha dubte que Elfman s'ha guanyat a pols la seva fama de compositor fantasiós i fantàstic, aquell que fa especials tots i cadascun dels films relacionats amb el gènere de la Fantasia (en general) que toca. Perquè, a part de Burton, existeixen composicions d'Elfman que no es poden passar per alt a films que ja són veritables clàssics moderns del cinema fantàstic, com *Razas de Noche* (*Nightbreed*, Clive Barker, 1990), *Darkman* (Sam Raimi,

1990), *Agárrame a esos Fantasmas* (*The Frighteners*, Peter Jackson, 1996), i ja no parlem de les seves contribucions a les pel·lícules de superherois del món del còmic com *Batman* (id., de Burton, 1989) i *Batman Vuelve* (*Batman Returns*, també Burton, 1992), *Dick Tracy* (Warren Beatty, 1990), *Spiderman* (Sam Raimi, 2002) o *Hulk* (Ang Lee, 2003).

Però la feina d'aquest gran peix de la banda sonora no s'acaba aquí, ni s'estanca al cinema fantàstic, perquè seves són precioses i romàntiques composicions com *Sommersby* (Jon Amiel, 1993), *Black Beauty* (Caroline Thompson, 1994), *El Indomable Will Hunting* (*Good Will Hunting*, Gus Van Sant, 1997), o *Un Plan Sencillo* (*A Simple Plan*, Sam Raimi, 1998). I si a tot això hi afegim a més que Elfman ha fet famosíssimes sintonies per a televisió (*The Simpsons* o *Tales From the Crypt*), ens adonarem que ens trobem davant un talent més que versàtil i ric, que ens sona de molt a prop (segurament no hi ha ningú que no hi hagi vist almenys un parell de totes les coses esmentades aquí) i que ens deixa ben convençuts que els grans peixos no només són aquells que arriben als noranta anys, sinó que els podem trobar a tot arreu... i Elfman és un dels que sempre ens agrada retrobar. Inoblidable feina, gran peix... 🎬

Big Fish.